

Mn. Albert Palacín, la persona

Ernestina Vallverdú Briansó

Qualsevol moment i lloc és bo per ser agraïts i reconèixer la tasca i l'aportació d'una persona al seu entorn. Són actes que omplen de goig els que ho reben i els que ho proposen i representen un punt de reflexió i aprenentatge per a tothom.

És el cas de Mn. Albert Palacín, persona ben coneguda per bona part dels conquecs pel seu pas per diverses parròquies de la comarca i, en els últims anys, per la plebania de Montblanc, a més de l'estada al col·legi de la Mercè. Fa un any rebia de part de la Fundació Lluís Carulla un dels premis d'Actuació Cívica i enguany és el Centre d'Estudis de la Conca de Barberà qui homenatja la seva persona i obra. Tots ho celebrem i és que de motius no en falten.

La tasca de Mn. Palacín a la nostra comarca és àmplia i variada, des de treballs d'investigació i divulgació dels balls parlats i altres aspectes dels nostres pobles, passant per l'educació dels joves a través del lleure, l'escola, la catequesi, les homilies, l'escoltisme, la natura..., i continuant per la iniciativa en diversos treballs de restauració d'ermites i esglésies.

Són aspectes ben diversos centrats en una sola persona, i tot plegat dut a terme d'una manera natural, com un punt més de la seva quotidianitat, amb senzillesa, sense gaires escarafalls, comptant amb el seu propi treball i confiant en els altres.

Hi ha una pila d'exemples en què ell ha tingut una iniciativa, s'hi ha arromangat, ha planificat i ha compartit amb les persones del voltant el projecte, i aquestes mateixes persones, com que han estat tingudes presents, s'han fet seu l'objectiu i s'han lliurat a tirar endavant allò proposat, que, d'entrada, semblava tan difícil. Qui coneix Mn. Palacín i té present alguna de les seves iniciatives sabrà de la veracitat d'aquests mots, ja que en molts dels casos el procés és similar. Un exemple recent el

Mn. Albert Palacín als anys setanta com a vicari de l'Espluga de Frarncoli amb el grup Olla Barrejada. FOTO: JOAQUIM PARÉS

Excursió amb els escoltes de Blancafort al llac d'Airoto (Pallars Sobirà) als anys vuitanta.

podem trobar a la Guàrdia dels Prats en la celebració dels diferents actes del VII Centenari de la Mort de Sant Pere Ermengol. Mn. Albert bé devia creure d'entrada que divulgar la coneixença d'aquest sant, fill de la Guàrdia, valia la pena. Així és que ell mateix va posar mans a l'obra, va rumiar quins actes es podien dur a terme i va posar-se en contacte

amb les persones que també s'hi podrien implicar. El resultat va ser un programa ampli i digne que deixà un bon gust de boca a tothom, de manera especial a la gent d'allí, que han conegut millor qui era Pere Ermengol, que s'han bolcat a l'arranjament de la seva església i en veuen els resultats, que tenen a l'abast un llibre del seu poble i els elements importants de la seva església, a més de la participació en altres actes socials que comporten la comunicació i les relacions personals.

Més enrere en el temps hi ha el cas de l'Espluga de Francolí, on ell era vicari i esdevingué un guia i motor per a tota una generació de joves en diferents àmbits, entre els quals destaca el naixement de l'Agrupament Escolta, el grup de *folk* Olla Barrejada, el Centre Excursionista i també l'edició del *Recull de l'Espluga* i l'*Itinerari de l'alzinar de la Pena*.

Del seu pas per Senan podem parlar de la iniciativa de la restauració de l'abadia i l'església fetes pas a pas, en diversos trams, buscant ajudes oficials i comptant amb la valuosa col·laboració del veïnat i grups de joves de Montblanc, l'Espluga o Blancafort. De tot plegat n'hi ha també constància escrita en les circulars i en el llibre *Senan*.

I és que en cada una de les seves empreses hi ha uns denominadors comuns, possiblement presents també en altra gent que ha fet coses que deixen empremta. D'aquests trets en parlava en una altra ocasió i context Josep M. Ainaud de Lasarte. Es tracta de persones que:

- Són treballadors incansables: a més de saber generar idees, les saben dur a la pràctica, sense desanimar-se abans de començar; saben estar per dos o tres projectes alhora d'àmbits diferents i dedicar-hi el temps necessari...

- Saben delegar: Mn. Albert ha sabut compartir amb els altres algunes de les seves idees per tal d'arribar a bon port, ha generat la confiança perquè una

Església de Blancafort.

persona o un grup pugui encarregar-se d'una responsabilitat o tasca que forma part del projecte.

– S'impliquen al lloc on són, solucionen temes pendents i proposen noves iniciatives. Mn. Albert ha deixat una bona empremta en cadascuna de les parròquies on ha estat, i a hores d'ara hi ha molts joves i grans que el coneixen i l'aprecien. Com bé sabem, ha destacat per la preservació i conservació del patrimoni arquitectònic de les esglésies de la comarca. Ha tingut el coratge d'embarcar-se en obres de grans dimensions gairebé en tots els llocs on ha estat, amb tot el cost econòmic que hi ha al darrere, buscant alternatives, apostant pel treball comunitari, organitzant, promovent...

– Són uns bons dinamitzadors i promotors culturals, queda clar en el seu llegat. De qualsevol fet destacable s'ha preocupat de deixar-ne constància, divulgar-lo a través de l'edició de circulars, opuscles, reculls o llibres. Podem afegir la inclinació a recollir i valorar el patrimoni popular i els coneixements i la tradició orals. A més, de tots és conegut el gust i dedicació a la llengua i literatura catalanes.

Cal tenir present també la seva faceta de sacerdot, en la qual, recollint comentaris genèrics, destaquen les seves homilies breus, però vinculades als fets reals recents, farcides d'un to senzill amb recomanacions assequibles a tothom. En aquest vessant més humà, i com a cristià, es pot parlar del seu tracte, d'un to d'humor especial, de la paciència, de l'estona que ha passat amb la gent, abans o després de missa, mostrant interès pels esdeveniments recents, per allò ocorregut a cadascú, preguntant per aquells que no hi són, visitant-los... No cal dir també que ha ajudat a cadascú en allò que bonament ha pogut. També vull fer menció expressa que d'ençà que el conec, ja fa uns trenta anys, a les seves celebracions els escolans poden ser nens i també nenes; cosa que, a mi, m'agrada molt veure, ja que fins aleshores sempre hi havia vist nens.

En definitiva, és saber estimar, estar amb les persones del voltant, compartint, millorant l'entorn amb un gran civisme.

Església de Senan.

Per acabar, i a manera de cloenda, diria que són adients les paraules de la dedicatòria que li fa Josep M. Prats Batet en el seu llibre *Blancafors*, de la qual només caldria substituir el nom de la vila i el gentilici pel de qualsevol altre indret i continuaria essent vàlida:

*A mossèn Albert Palacín que,
enamorat de Blancafors,
ha deixat empremta en el cor
de tots els blancaforsins.*